

Bayer Zsolt: Ez világos beszéd!

2019 május 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Végre valaki!

Végre valaki összefoglalta mindazt, amit oly sokan gondolunk és érzünk. Kérem, olvassák el nagyon figyelmesen, majd holnap menjenek el, és adják le szavazatukat!

Kenneth Abramowitz: „A nyugat-európaiak fele Kelet-Európába fog menekülni”

Kenneth S. Abramowitzot a nemzetközi médiában az amerikai Republikánus Párt egyik legnagyobb adományozójaként tartják számon. Az egészségügyi szektorban érdekelt NGN Capital társalapítójaként területének egyik top üzleti szakértőjének nevezte az amerikai szaksajtó a kétezres évek elején. A Columbia Egyetem hallgatójaként kémiai tanulmányokat folytatott, majd 1976-ban üzleti ismeretekből mesterdiplomát szerzett a Harvard Egyetemen. A SaveTheWest.com létrehozója, 25 különböző zsidó és cionista szervezetben aktív, köztük az Amerikai Cionista Szervezetben. Idén márciusban a Mathias Corvinus Collegium migrációs konferenciájának (MCC Budapest Summit on Migration – The Biggest Challenge of Our Time?) meghívott vendégeként tartott előadást Budapesten. Interjúnk.

Magát gyakran „racionális centristaként” határozza meg. Mit jelent mindez?

Kezdjük azzal, hogy két fajta ember létezik: a normálisok és az abnormálisok. A normálisokat hívom racionális centristáknak.

Pontosan mi alapján választja így el az embereket?

Véleményem szerint a normális emberek két dologban hisznek: egyrészt az alkotmányban, illetve annak kiegészítéseiben – az Amerikai Egyesült Államokban ezt Bill of Rights-nak, jognyilatkozatnak hívjuk, de minden országban megvannak az ezeknek megfelelő állami törvények.

A másik pedig a Biblia, azaz a zsidóság számára az Ószövetség, a keresztények számára pedig a teljes Ó- és Újszövetség. A világi törvények kötelező erejűek, a vallások pedig önkéntes alapúak. Aki mindkettőt elfogadja, azokat hívom normálisnak vagy racionális centristának.

Ez érdekes, de kicsit sem „polkorrekt” megközelítés.

Igen, egy hamis narratíva bizony ezt mondhatja. Mi, normális emberek ezért vagyunk kisebbségben, a Föld lakosságának mindössze egyharmad részét tesszük ki. A másik kétharmad ezt a kisebbséget igyekszik semmivé tenni.

Olvastam az életrajzát, és felmerült bennem a kérdés: mi vesz rá egy sikeres üzletembert arra, hogy egy olyan honlapot indítson, ami ideológiai értékekkel foglalkozik?

Nemcsak ideológiai, hanem gazdasági, kulturális és nemzetbiztonsági kérdésekkel is.

Hogyan született mindehhez motivációja?

Nos, alapvetően elemző vagyok, és az egészségügyi ágazatokat vizsgálom. Évekkel ezelőtt azonban egy professzor barátom megkérdezte, miért nem foglalkozom az egész világgal? Rávilágított, hogy az egészségügy a GDP-nek mindössze 18 százalékát teszi ki, és feltette a kérdést, nem lenne-e kedvem a 100 százalékra fókuszálni? Első gondolatként az jutott eszembe, hogy a jelenlegi munkámmal szemben azért senki nem fizetne nekem, de végül megkért, hogy tartsak is egy előadást, amiben a világ nagy kérdéseiről beszélek.

Egy hét gondolkodási idő után elfogadtam az ajánlatát, alapvetően mások és a saját gyermekeim, unokáim jövőjét szem előtt tartva.

Mindez régebben történt, azóta száz nyilvános előadást is tartok évente.

Feltételezem, hogy vannak, akik ezt rossz szemmel nézik.

Persze, hiszen az emberek kétharmada nem normális, és az ellenségüként tekintenek rám. Én pedig próbálom

megértetni velük, hogy egy hamis narratívát követnek.

Tehát velük szemben a nyugati civilizáció védelmezőjeként tekint magára. De mik azok a hamis narratívák, amikre utal?

Négy fő típusa van a hamis narratíváknak, viszont hogy megértsük őket, fontosnak tartok előtte leszögezni valamit a nyugati civilizáció kapcsán.

Egy normális társadalomban az egyén tölti be a kulcsszerepet, és az állam is az individuumokért dolgozik.

A morális útmutatás fentről származik, amit Isten adott a Biblián keresztül; a kormányok pedig itt, lent az egyént szolgálják. Ez a normális kapcsolat alapja az egyén, a kormány és Isten között – így működik a nyugati civilizáció. Ezzel szemben ott vannak a hamis narratívák, például a diktatori rendszerek, ahol a vezető akarja irányítani az egyéneket.

Viszont a nyugati civilizáción kívül nem csak diktatori rendszerek léteznek.

Valóban, ezért több hamis narratívát is megkülönböztethetünk. Ezek közül az első a „vörösöké” – a kommunistáké. Esetükben az állam mindent kontrollálni akar az egyének életében, akiknek nem maradnak jogaik. Egy másik kategóriát alkotnak a politikai iszlám képviselői is, akiket a zöld színnel jelképezek. Itt szintén arról beszélhetünk, hogy királyok módjára akarják irányítani az embereket, és megmondani nekik, mi a jó számukra.

Ma ennek a két csoportnak az együttműködését is láthatjuk a racionális centristákkal szemben.

A harmadik hamis narratívát az általam kékek címkézett globalisták képviselik – úgy az ENSZ, mint az EU vezetői. Nem hisznek az egyes országok szuverenitásában, és általuk történhet az, hogy valaki Brüsszelből próbálja megmondani, mi lesz a jó önöknek Budapesten.

Negyedik narratívaként a világ elől teljesen elzárkózó izolacionistákat emelném ki. Olyan emberekre gondolok, akik például egy kansas-i farmon élnek, és csak a kukorica foglalkoztatja őket. Őket alapvetően nem rossz szándék vezérli, de igyekeznek teljesen figyelmen kívül hagyni a világ eseményeit. Ez az a négy hamis narratíva, melyek ellen minden nap harcolnunk kell.

„Harcolnunk” – pontosan kinek és miért kellene tartania ezeket?

A normális embereknek, akik a Föld népességének egyharmadát teszik ki jelenleg.

Az elméletet hallgatva Samuel P. Huntington jut eszembe. Ön szerint aktuálisak még a gondolatai, amiket a *Civilizációk összecsapása* című művében fogalmazott meg?

Nos, Huntington 20 évvel ezelőttként a kommunizmusra fókuszált. Én ma sokkal aktuálisabbnak látom a vörös-zöld szövetséget. Jelenleg az a kérdés, hogy az egyének és családok továbbra is szabadon dönthetnek a jövőben arról, hogy mi jó nekik vagy a vezetőik ráerőltetik-e az akaratukat?

Amikor Ábrahám lefektette a nyugati civilizáció alapjait, az emberiségnek kevesebb, mint egy százaléka volt normális. Mára pedig egyharmadra nőtt ez az arány. A jövőben eldől, hogy a többiek hajlandóak-e csatlakozni.

És mi történik, ha nem? Lehetnek olyanok, akik megköszönik, de nem törődnek az ön hamis narratívákról szóló értelmezéseivel.

Ebben az esetben két modellre volt példa: az egyik a második világháború, a másik pedig a hidegháború. Az 1930-as években Németország vezetését próbáltuk rávenni, hogy csatlakozzon a nyugati civilizáció értékeihez.

Sajnos ekkor történt a világháború, és ennek milliók lettek az áldozatai – ami az emberiség bukását

jelentette.

Ezzel szemben az „A tervhez” közelebb állt a hidegháborús id?szak. A Szovjetunióval szintén konfliktus állt fent, de a második világháborúhoz képest jelent?sen kevesebb áldozatot követelt, és er?sek maradtunk gazdaságilag, kulturálisan és nemzetbiztonságilag. Több évtized elteltével Oroszország tanult a leckéb?l, és ma ugyanezt kell tennünk: megértetni a hamis narratíva képvisel?ivel, hogy tévednek – emberr?l emberre, családról családra, és országról országra.

Említette Ábrahámot, térjünk át kicsit Izraelre. Ön több tucat zsidó és cionista szervezetben aktív. Miért tartja ennyire fontosnak ezt az ügyet?

Els?sorban azért, mert Izrael a nyugati civilizáció alapja.

3800 évvel ezel?tt a zsidóság rakta le az alapjait, és 2000 éve a kereszténység is csatlakozott – így született meg a judeo-keresztény kultúra, ami a világ legsikeresebb civilizációját alapozta meg. Kis túlzással 3,5 milliárd ember tartozik ma a nyugati civilizációhoz, és a legnagyobb kérdés, hogy a többiek is csatlakoznak-e, vagy ?k vesznek rá minket arra, hogy kövessük ?ket?

Egy korábbi publikációjában arról írt, hogy a civilizációk közé falakat kell emelni, fizikai határokat; és jól m?köd? példaként Izrael mellett Magyarországot emelte ki. Ez azért is érdekes, mert néhány évvel ezel?tt Magyarországon sokan épp az ön hazáját emlegették, és azokat az európai menekülteket, akik a 20. század során Amerikában találtak otthonra. Mi változott mára?

Kezdjük azzal, hogy minden országnak megvannak a szabályai, ahogy annak a hotelnek is, ahol most ülünk. Ha póló vagy cip? nélkül próbálna meg valaki belépni, valószínűleg megállítanák – így m?ködik a normális rend.

Ugyanez volt jellemző száz évvel ezel?tt is az Egyesült Államokban, ahol szintén elvárták az újonnan érkez?kt?l, hogy tartsák tiszteletben az állami törvényeket. Az emberek azért érkeztek, hogy amerikaiak legyenek, és egy litván például nem akarta litváná tenni a helyi embereket.

Vegyünk egy konkrét példát: ha a nagyszüleimet megkérdezték volna, miért érkeztek, és erre válaszul azt mondták volna: „zsidók vagyunk, és mindenkiel végezni fogunk, aki keresztény”, akkor én ma nem lennék itt. Ugyanez igaz a kapitalizmusra is. Ha a felmen?im kommunizmust akartak volna másokra er?szakolni, akkor elzavarták volna ?ket.

Tehát a lényeg: mindig annak kell igazodnia a törvényekhez, aki csatlakozni akar.

Száz évvel ezel?tt az emberek azért jöttek, hogy amerikaiak legyenek. De vannak, akik ma már nem Amerikában hisznek, vagy Magyarországon, hanem sokaknak az a célja, hogy megváltoztassák az itt uralkodó kultúrát. Számukra a válasznak egy határozott nemnek kell lennie.

Márciusban közzétett egy olyan cikket is, amivel az Amerikában felbukkanó antiszemizmusra hívta fel a figyelmet. Mennyire látja éget?nek a problémát az Egyesült Államokban?

Vegyük alapul Atlasz szobrát, ami a példa kedvéért a nyugati civilizációt tartja. Esetünkben kiemelked? szerepet töltenek be a lábai. Kik ?k? Egyik lábát jelképezi Júdea és a kereszténység, a másikat pedig az állami törvények együttese, amik meger?sítik Atlaszt. Vele szemben azonban ott vannak a „rossz fiúk”, akik egy baltával próbálják tönkretenni a judaizmust, a kereszténységet és a szekuláris törvényeket. A céljuk mindig ugyanaz: elgáncsolni és felborítani Atlaszt.

Az antiszemizmus olyan járvány, ami ma kezd visszatérni az Egyesült Államokba is, de meg kell állítanunk. Ha nem áll meg Júdeánál, akkor a következők a keresztények lesznek.

Ezért is fontos, hogy gy?zzünk felettük.

És mely csoportokat tekinti ma az antiszemitizmus fő forrásainak Amerikában?

A négy hamis narratíva képviselőit – kivéve az izolacionistákat, akik egyszer?en csak nem látják át az eseményeket. A másik három narratíva viszont veszélyt hordoz. A vörösek mellett a zöldek, azaz a politikai iszlám követői (akiket fontos megkülönböztetni a többi muzulmánától, mert léteznek különbségek), valamint a globalisták, köztük az ENSZ és az EU vezetői. Ők ma jelenleg mind a nyugati civilizációnak az ellenségei, akiknek az intézményeit le kell rombolni.

Ismét felmerül a kérdés, hogy kiknek állna szándékában – például – az EU lerombolása? Ha egyáltalán helyes vagy lehetséges lenne ilyen tenni.

Persze, hogy lehetséges. Lépjenek ki! Nagy-Britannia példáját követve Kelet-Európának is ki kellene szállnia az EU-ból, ami egy haldokló szervezet. Nem képes fizikai védelmet biztosítani a lakosoknak, ahogy gazdaságilag sem növekszik, és saját kultúráját sem tudja megvédeni. Az a kormányzat, amely nem teljesíti ezt a három alapvető feladatát, elveszíti a létezésének az értelmét.

Önöknek Kelet-Európában három lehetőségük is van: megváltoztatni vagy elhagyni az EU-t, illetve egyszer?en figyelmen kívül hagyni azt. Ha nem döntenek bölcsen, hanyatlás elé nézhetnek, mint a nyugati civilizáció.

Bár én egyelőre nagyon pozitív várakozásokkal nézek Kelet-Európára. Szerintem a nyugat-európaiak fele Kelet-Európába fog költözni.

Mikor és miért tennék?

A következő két generáción belül, és elsősorban a vörös-zöld csoportok tevékenysége miatt. Ha a szocialista kommunisták és a politikai iszlám képviselői hatalmat szereznek Nyugat-Európa felett, akkor meg fogják semmisíteni azt. A keresztényeknek tehát van mit?l tartaniuk, ahogy az egyéneknek és családoknak is.

A kulcskérdés amúgy sem a zsidóságot érinti. Hetven évvel ezelőt elenyész? volt azoknak a száma, akik Izraelben éltek, viszont mára sokan úgy érzik, hogy ott biztonságra leltek.

Egy hasonlattal élve: a zsidóság tagjai olyanok, mint a kis kanári madarak, amiket régen azért tartottak a bányákban, hogy jelezzék a mérges gázok felszabadulását. Ha elszálltak vagy meghaltak, akkor tudták, hogy nagy baj közeledik. Ma Európában ugyanez a helyzet.

A legfontosabb kérdés tehát az, hogy száz év múlva fognak-e keresztények élni Európában? Szerintem Kelet-Európában a válasz igen, de Nyugat-Európa számára lehet, hogy nem.

Ezért vagyok nagyon optimista Európa keleti felét illetően, beleértve Magyarországot is – szemben Nyugat-Európával.

Az interjú [a neokohn.hu](http://neokohn.hu) oldalon jelent meg.

[Bádog - Bayer Zsolt blogja](#)

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló